

V Praze dne 26.3.2015

Stanovisko k přípravě mezinárodní architektonické soutěže na návrh nového otáčivého hlediště v Českém Krumlově

Náš Ústav zajišťuje výuku architektury divadelních budov a staveb pro kulturu. V souvislosti s hrozbou vynětí zámeckého areálu v Českém Krumlově ze seznamu chráněných památek UNESCO jsme v roce 2012 vypsalí studentskou architektonickou soutěž, které se mimo naší fakulty zúčastnila i fakulta Umění a architektury Technické university v Liberci a Slovenská technická universita v Bratislavě. Smyslem bylo hledání východiska z vleklého konfliktu památkářů a divadelníků okolo necitlivé intervence otáčivého hlediště do historické zahrady. Dvacettři zpracované projekty, které zkoumali možnosti situování nové exteriérové scény **mimo areál zámecké zahrady** na dvou možných pozemcích dávají jasnou odpověď. Kulisa objektu rokokové Belárie není nezbytnou podmínkou pro fungování karuselového principu nového inscenačního prostoru.

Při vypsání studentské architektonické soutěže jsme měli především za cíl, prověřit sílu zvyku pohledem tvůrců příští generace. Zda dnešní divák pod vlivem médií nevnímá divadlo již v jiných souvislostech. Virtuální odcizení dneška přivádí návštěvníky do divadel především pro autentický, nezprostředkovaný zážitek. Považuji proto direktivu UNESCO k odstranění otáčivého hlediště z historického zámeckého parku v Českém Krumlově za impulz k novému divadelnímu počínu. Je přece otázka, zda již není příležitost konečně napravit památkovou neúctu k zámeckému parku i přinést soudobému divadelnímu umění nový nástroj pro současné diváky a umělce. Umělce, kteří chtějí přinést něco dnešního, nikoli jen pěstovat památkovou péči o historický repertoár mnohokrát opakovaný jejich generačními předchůdci.

Doporučuji tedy s veškerým důrazem vypsání mezinárodní architektonické soutěže na nové otáčivé hlediště v Českém Krumlově zcela mimo areál zámecké zahrady. Dopřejme památkářům co jest památkové a divadelníkům nový invenční nástroj. Zachováme si tak tvář v očích kulturního světa a opět přijdeme s novým českým řešením tak, jako otáčivé hlediště Joana Brehmse bylo v 60. letech něčím zcela novým, odvážným. Situování hlediště zpět do zámecké zahrady jen „o kousek vedle“ je pouze malé české řešení.

doc.Akad.arch. Vladimír Soukenka
vedoucí Ústavu interieru a výstavnictví
Fakulta architektury ČVUT
Thákurova 9
Praha 6 Dejvice